

DEREITO CONTRA CULTURA?

UNHA RELACIÓN CONFLITIVA A DEBATE

DEREITO CONTRA
CULTURA?

ENXEÑERÍA XURÍDICA APLICADA EN TODOS OS INSTRUMENTOS
XURÍDICOS.

DOS ENGRANAXES BÁSICOS: O FOMENTO E A CONTRATACIÓN

DEREITO CONTRA CULTURA?

- O PROBLEMA DA TERRITORIALIZACIÓN
- A UE- PROCLIVE Á TERRITORIALIZACIÓN

EXEMPLO PARADIGMÁTICO E EXTENSIBLE A TODO O SECTOR CULTURAL É:

A comunicación da Comisión Europea ao Consello Europeo e ao Parlamento sobre as axudas estatais ás obras cinematográficas e outras producións do sector audiovisual

A axuda que pode concederse a unha película límitase ao 50% do orzamento de produción, mentres que os custos de distribución e promoción poderán beneficiarse dunha axuda na mesma proporción.

En calquera caso, Bruxelas sinalou que as coproducións financiadas por máis dun Estado membro poidan agora beneficiarse de axudas públicas de ata o 60% do orzamento de produción.

A favor do cinema difícil

Doutra banda, a CE propón que non haxa límite para as axudas á escritura de guións ou ao desenvolvemento de proxectos cinematográficos, nin para os apoios a "obras audiovisuais difíciles", que cada país defina así en liña co principio de subsidiariedade de cada estado.

DEREITO CONTRA CULTURA?

- ESPAÑA:
- IMPIDE A TERRITORIALIZACIÓN NO ARTIGO 18 DA LEI 20/2013, DE 9 DE DECEMBRO, DE GARANTÍA DA UNIDADE DE MERCADO
- EXCEPCIÓN: ARTÍGO 5 EN REFERENCIA AO ARTIGO 3.11 DA LEI 17/2009, DO 23 DE NOVEMBRO, SOBRE O ACCESO ÁS ACTIVIDADES DE SERVIZOS E O SEU EXERCICIO: «**Razón imperiosa de interese xeral**»

“razón definida e interpretada a xurisprudencia do Tribunal de Xustiza UE, limitadas as seguintes: a orde pública, a seguridade pública, a protección civil, a saúde pública, a preservación do equilibrio financeiro do réxime de seguridade social, a protección dos dereitos, a seguridade e a saúde dos consumidores, dos destinatarios de servizos e dos traballadores, as esixencias da boa fe nas transaccións comerciais, a loita contra a fraude, a protección do medio ambiente e da contorna urbana, a sanidade animal, a propiedade intelectual e industrial, a **conservación do patrimonio histórico e artístico nacional e os obxectivos da política social e cultural**”

NECESIDADE DUNHA ADECUADA CONFORMACIÓN DO EXPEDIENTE ADMINISTRATIVO INDICANDO CAL É ESA RAZÓN IMPERIOSA DE INTERESE XERAL

No DOG do 29 de outubro do 2014 publicouse o Acordo da Comisión Bilateral de Cooperación Administración Xeral Estado-Comunidade Autónoma de Galicia en relación coa Lei 20/2013, do 9 de decembro, de garantía da unidade de mercado que no seu apartado 1.d) recolle o compromiso das partes en relación coas discrepancias manifestadas sobre o artigo 18.2.a) e no que ambas as partes coinciden en interpretar que o seu contido non obsta a que se poida esixir o exercicio dunha actividade económica no territorio para a obtención de vantaxes económicas vinculadas a políticas de fomento, sen iso implique discriminación por razón da nacionalidade ou domicilio social da empresa

DEREITO CONTRA CULTURA?

España tamén se autolimita no Real Decreto 1084/2015, do 4 de decembro, polo que se desenvolve a Lei 55/2007, do 28 de decembro, do Cinema sinala (artigo 21) como obras audiovisuales difíciles e fixa a intensidade das axudas á produción nos seguintes termos:

- a) As curtametraxes, que poderán recibir axudas públicas ata o 85 % do custo recoñecido.
- b) As obras audiovisuais dirixidas por unha persoa que non dirixise ou codirigido máis de dúas longametraxes cualificadas para a súa explotación comercial en salas de exhibición cinematográfica cuxo orzamento de produción non supere 1.500.000 euros, que poderán recibir axudas públicas ata o 80 % do custo recoñecido.
- c) As obras audiovisuais rodadas integramente nalgunha das linguas cooficiais distintas ao castelán que se proxecten en España no devandito idioma cooficial ou subtítulo, que poderán recibir axudas públicas ata o 80 % do custo recoñecido.
- d) As obras audiovisuais realizadas exclusivamente por directores ou directoras cun grao de discapacidade igual ou superior ao 33 % recoñecido polo órgano competente, que poderán recibir axudas públicas ata o 80 % do custo recoñecido.
- e) As obras audiovisuais realizadas exclusivamente por directoras, que poderán recibir axudas públicas ata o 75 % do custo recoñecido.
- f) As obras audiovisuais cun especial valor cultural e artístico que necesiten un apoio excepcional de financiamento segundo os criterios que se establezan mediante Orde Ministerial ou nas correspondentes convocatorias de axudas, que poderán recibir axudas públicas ata o 75 % do custo recoñecido.
- g) Os documentais, que poderán recibir axudas públicas ata o 75 % do custo recoñecido.
- h) As obras de animación, cuxo orzamento de produción non supere 2.500.000 euros, que poderán recibir axudas públicas ata o 75 % do custo recoñecido.
- i) As obras audiovisuais realizadas en réxime de coprodución con países iberoamericanos que poderán recibir axudas públicas ata o 60 % do custo recoñecido á parte española.
- Á hora de determinar se se respecta a intensidade máxima de axuda haberá que ter en conta o importe total das medidas de axuda pública á actividade ou proxecto subvencionados, independentemente de se a subvención finánciase con fondos locais, rexionais, nacionais ou da Unión Europea. Para estes efectos, atenderase aos fondos xestionados directamente pola Unión Europea que teñan a consideración de axudas, así como aos incentivos fiscais, que as empresas produtoras haxan podido obter. Con todo, os fondos outorgados directamente polos programas da Unión Europea sen a participación dos Estados membros na decisión de subvención non son recursos estatais, polo que as axudas concedidas en virtude dos mesmos non se teñen en conta á hora de analizar se se respectan os límites de subvención.
- **En ningún caso o montante total das axudas, ingresos, recursos e subvencións a percibir, directas ou indirectas e calquera que sexa a súa orixe, pode superar o custo da actividade subvencionada. ESTA PREVISIÓN QUE SE RECOLLE NAS LEIS DE SUBVENCIONS É A QUE LEVA A ESA AUTOLIMITACIÓN, POSTO QUE EN EUROPA PODERÍASE CHEGAR A FINANCIAR ATA O 160% DUNHA PELÍCULA**

DEREITO CONTRA CULTURA?

AS AXUDAS DE ESTADO

Neste punto, o Regulamento EU 1407/13, sobre axudas estatais de mínimos permite a non consideración como axudas de Estado en determinados casos.

O artigo 167 do Tratado recoñece a importancia do fomento da cultura para a Unión e os seus Estados membros e establece que a Unión debe ter en conta os aspectos culturais na súa actuación en virtude doutras disposicións do Tratado, en particular a fin de respectar e fomentar a diversidade das súas culturas.

A cultura (por unha banda, é un ben comercial que ofrece importantes oportunidades para a creación de riqueza e emprego, e, por outra, é un vehículo das identidades, valores e significados que reflicten e configuran as nosas sociedades), as normas sobre axudas estatais deben recoñecer o seu carácter específico e o das actividades económicas relacionadas.

A exención por categorías debe aplicarse tanto ás axudas ao investimento como ás de funcionamento por baixo de determinados limiares, sempre que quede excluída unha compensación excesiva. En xeral, deben quedar excluídas as actividades que, aínda que poidan presentar unha vertente cultural, sexan de carácter predominantemente comercial debido ao maior potencial de falseamiento da competencia, como a prensa e as revistas (en soporte escrito ou electrónico).

Por outra banda, a lista de fins e actividades culturais subvencionables, segundo o Regulamento non debe incluír actividades comerciais, como a moda, o deseño ou os videoxogos.

O SINALADO NESTE REGULAMENTO VEN A POR DE MANIFESTO ALGO MOI IMPORTANTE, Á MARXE DAS AXUDAS DE ESTADO: NON SO SE DEBE APOIAR A CULTURA QUE DA RENDEMENTOS ECONÓMICOS.

DEREITO CONTRA CULTURA?

A territorialización no ámbito da contratación administrativa.

As famosas cláusulas de arraigamento territorial nos pregos de cláusulas administrativas particulares, xa sexa como requisito de solvencia, xa sexa como valoración de ofertas ou como execución do contrato, é algo sobre o que se pronunciaron reiteradamente os Tribunais de Recursos Contractuais, por exemplo, en resolucións como a 405/18, do 23 de abril do TACRC, ou a 333/19, do 18 de outubro, e 53/19 do 27 de febreiro do TARCA.

Partindo da xurisprudencia comunitaria na materia, sentenzas do TJUE como a recaída no Asunto C 234/03 (cuestión prexudicial da Audiencia Nacional, litixio por licitación do INSALUD para a prestación de servizos de terapia respiratoria domiciliaria), o Tribunal sinalou que só por razóns de interese xeral que fosen imprescindibles para alcanzar o obxectivo do contrato sería posible o seu establecemento e, en todo caso, deberían de darse os seguintes elementos:

- 1) Aplicarse de forma non discriminatoria
- 2) Razóns imperiosas de interese xeral que garantan a realización da finalidade contractual
- 3) Ser proporcionadas

Outro tanto podería dicirse da famosa compra de proximidade

DEREITO CONTRA CULTURA?

- CÓMO SOLVENTAMOS O PROBLEMA DA TERRITORIALIZACIÓN DOS CUSTOS?

Coa extremada motivación de cada un dos expedientes:

(MEMORIAS XUSTICATIVAS INCORPORADAS AO EXPEDIENTE E CLÁUSULAS NO INSTRUMENTO XURÍDICO EXPLICANDO A TERRITORIALIZACIÓN E A CAUSA DE INTERESE XERAL QUE CONCORRE)

DEREITO CONTRA CULTURA?

A dificultade de promover a concorrència. A importancia dos plans estratéxicos de convenios.

A diversidade do obrar cultural, a especificidade e marco temporal das actividades culturais unida á escaseza orzamentaria fan inviable o deseño de procedementos em réxime de concorrència competitiva que permitan unha cobertura ampla ou completa do sector.

De aí, o importante que sería para o cumprimento das esixencias legais para a adxudicación directa de axudas dos plans estratéxicos de subvencións previstos nas leis estatais e autonómicas e os seus desenvolvementos regulamentarios e que, con todo, non se puxeron en práctica.

Mediante unha planificación de convenios de colaboración nos que se determinasen os criterios técnicos obxectivos para a concesión de axudas directas, realmente estaríamos a promover a concorrència. Deixando claro, iso si, a responsabilidade do órgano xestor na xustificación dos criterios técnicos seguidos e lembrando a posibilidade do control desa discrecionalidade.

DEREITO CONTRA CULTURA?

É certo que a obxectividade no establecemento de criterios de avaliación en materia cultural é complicada, é difícil falar de obxectividade cando o que se pretende primar é un produto cultural e aténdese a súa calidade, a incidencia comercial que podería alcanzar ou criterios similares.

Porén, como exemplo da postura da UE podemos citar á Avogada Xeral do TJUE, Juliane Kokott que, nas súas conclusións presentadas o 4 de setembro do 2008 no asunto C-222/07 (UTECA), sinala:

“ non existe ningún deber estatal de introducir criterios como a valoración da calidade ou criterios de contido das obras para o outorgamento dunha axuda senón que, o Estado, debe promover a cultura en sentido amplo, agora ben, considera que de establecerse ditos criterios (que na súa opinión conducen a unha burocratización innecesaria) deberían ser verificables polo Estado membro, de maneira tal que souberamos de antemán que obras ían poder ser obxecto de axudas ao establecer con criterio previo que é o que se entende por calidade o que debería facerse con anterioridade á concesión das axudas, é dicir, é unha avaliación previa dos produtos culturais”.

POLO TANTO DEBEN OBXECTIVARSE OS CRITERIOS NAS BASES

De non facelo os órganos de valoración, con carácter previo á mesma e antes de avaliar os proxectos deberá facer constar en acta como se van valorar os criterios subxectivos e deberá motivar exhaustiva e comparativamente a súa avaliación.

DEREITO CONTRA CULTURA?

- CÓMO SOLVENTAMOS O PROBLEMA DA DIFICULTADE DE PROMOVER A CONCORRENCIA?

MEDIANTE A ELABORACIÓN DE PLANS DE CONVENIOS

O DESEXABLE: QUE SE DESE CUMPRIMENTO AO PREVISTO NA LEI DE SUBVENCIONS DE GALICIA

- CÓMO SOLVENTAMOS O PROBLEMA DA FALTA DE OBXECTIVIDADE?

MOTIVACIÓN NAS BASES E NA VALORACIÓN

DEREITO CONTRA CULTURA?

A CREACIÓN DE FIGURAS XURÍDICAS AFÍNS ÁS SUBVENCIONS

A SOCIEDADE SEGUE SEN VER BEN QUE EN ÉPOCA DE CRISE SE FINANCIE Á CULTURA E ISO IMPLICA PROBLEMAS DE ORZAMENTACIÓN QUE LEVAN AO USO DE FIGURAS PARECIDAS PERO DISTINTAS A UNHA SUBVENCIÓN. AS DÚAS MAIS POLEMICAS POLA SÚA PROLIFERACIÓN:

PATROCINIO:

- Contrato que ten por obxecto publicitar a imaxe do patrocinador
- Non é un contrato de servizos de publicidade
- Contrato atípico, preparación e adxudicación LCSP
- A utilización do procedemento negociado por exclusividade amparado polos dereitos sobre o evento
- Necesidade de repercusión mediática

DEREITO CONTRA CULTURA?

AS INVERSIÓNS INMATERIAIS

No ámbito estatal, a figura dos investimentos inmateriais conta co seu apoio legal no Real Decreto 887/2006, do 21 de xullo , polo que se establece o Regulamento da Lei 38/2003, do 17 de novembro , xeneral de subvencións que, no seu artigo 2.3 (básico ao desenvolver un precepto tamén básico da lei), sinala a suxeición ao seu ámbito de aplicación dos convenios de colaboración polos que os suxeitos do artigo 3 da lei (artigo básico) asumen o deber de promover unha actividade xa realizada ou a realizar por persoas suxeitas a dereito privado e cuxo resultado material ou inmaterial resulte de propiedade e utilización exclusiva polo suxeito de dereito privado.

Por tanto e, pola contra, cando os resultados desa actividade sexan de utilización e uso común estarán excluídas do seu ámbito de aplicación.

Artigo 2.2 b) do regulamento de Lei Galega de Subvencións, aprobado por Decreto 11/2009, do 8 de xaneiro

- Realización conxunta da actividade
- Non lucro, non intereses contrapostos
- Adquisición dun activo inmaterial para a Comunidade Autónoma e titularidade conxunta de dereitos e resultados
- Convenio de colaboración
- Xustificar a dificultade de promover a concorrencia

DEREITO CONTRA CULTURA?

- CÓMO SOLVENTAMOS O USO IRREGULAR DESTAS FIGURAS?
- ORZAMENTANDO CORRECTAMENTE
- COA PLANIFICACIÓN ANTES ALUDIDA
- XURÍDICAMENTE COA COMPROBACIÓN DA PRESENZA EN TODOS OS EXPEDIENTES DOS ELEMENTOS QUE ASEGUEN O CORRECTO USO DA FIGURA XURÍDICA ELIXIDA

DEREITO CONTRA CULTURA?

- **A CONTRATACIÓN E OS SEUS PROBLEMAS NO ÁMBITO CULTURAL**
- Moitos dos contratos no sector cultural, aínda que curiosamente non se menciona, enmárcanse nos contratos do anexo IV da LCSP e por tanto, neles, debemos ter en conta o sinalado na o Disposición adicional cuadraxésimo sétima:

Sen prexuízo da aplicación das disposicións desta Lei e, entre outras, das relativas ao establecemento das prescricións técnicas, das condicións mínimas de solvencia, dos criterios de adxudicación e das condicións especiais de execución, nos procedementos de licitación de contratos de concesión dos servizos que figuran no anexo IV e de contratos de carácter social, sanitario ou educativo tamén do anexo IV, os órganos de contratación velarán en todas as súas fases pola necesidade de garantir a calidade, a continuidade, a accesibilidade, a asequibilidade, a dispoñibilidade e a exhaustividade dos servizos; as necesidades específicas das distintas categorías de usuarios, incluídos os grupos desfavorecidos e vulnerables; a implicación dos usuarios dos servizos; e a innovación na prestación do servizo.

Así mesmo, ao establecer os criterios de adxudicación dos contratos a que se refire esta disposición adicional, o órgano de contratación poderá referilos a aspectos tales como: a experiencia do persoal adscrito ao contrato na prestación de servizos dirixidos a sectores especialmente desfavorecidos ou na prestación de servizos de similar natureza nos termos establecidos no artigo 145; a reinversión dos beneficios obtidos na mellora dos servizos que presta; o establecemento de mecanismos de participación dos usuarios e de información e orientación dos mesmos.

DEREITO CONTRA CULTURA?

A CUALIFICACIÓN TÉCNICA NUNHA OBRA OU NUN SERVIZO CULTURAL É MAIS ESIXENTE

PROBLEMAS: A valoración como criterio de adxudicación dos contratos do persoal e os medios técnicos adscritos á execución do mesmo.

- O Tribunal de Primeira Instancia da UE na súa sentenza de 25 de febreiro del 2003 no asunto T4/01 RENCO SPA supuxo un cambio fronte á xurisprudencia anterior establecelo que: “ a experiencia e a capacidade técnica do licitador e do seu equipo, a frecuencia na realización de proxectos do mesmo tipo que o do contrato en cuestión e a calidade dos subcontratistas propostos son todos eles elementos cualitativos que, no caso de non alcanzar o nivel requirido no contrato, poden provocar atrasos na execución das obras ou facer necesarias obras complementarias, Por conseguinte, aínda cando determinados criterios mencionados no prego de cláusulas administrativas particulares para avaliar a capacidade dun licitador de executar as obras non se expresen en termos cuantitativos, poden aplicarse, con todo, de forma obxectiva e uniforme co fin de comparar as ofertas e son claramente pertinentes para identificar a oferta máis vantaxosa economicamente.”
- A Sentenza do 17 de setembro de 2002, no asunto C-513/99, (Concordia Bus Finland)
- A Sentenza do Tribunal de Primeira Instancia (Sala Terceira), do 10 de setembro de 2008
- A Sentenza do Tribunal de Primeira Instancia (Sala Sexta), do 9 de setembro de 2009, na que se analizan diversos aspectos en relación co contrato de vixilancia e garda dous inmobles dá Comisión das Comunidades Europeas
- A Sentenza do Tribunal Xeral (Sala Terceira) do 2 de marzo de 2010, no asunto T-70/05 (Evropaiki Dynamiki contra a Axencia Europea de Seguridade Marítima (EMSA) mostra que no caso concreto estaba a valorarse o equipo de xestión do proxecto e considérase polo Tribunal que pode condicionar a adecuada prestación dos servizos e, por tanto, o valor das ofertas en si mesmas.
- Directiva 2014/24 sinala no seu artigo 67 como criterio de adxudicación a organización, cualificación e experiencia do persoal encargado de executar o contrato no caso de que a calidade do persoal empregado poda afectar de maneira significativa a execución do contrato.
- A nova Directiva permite concluír con claridade como a anterior que a experiencia dos operadores económicos constitúe unha indicación da súa capacidade técnica xa que non pode utilizarse como criterio de adxudicación. Á vez debe destacarse que este criterio de solvencia vén referido claramente ao operador económico en si, e non aos posibles coñecementos ou experiencia do seu persoal. Ambos os conceptos non poden identificarse.

DEREITO CONTRA CULTURA?

A esixente solvencia e as novas empresas no sector cultural, moitas de nova creación.

A posibilidade da posta a disposición dos medios doutras empresas:

- Demostración de que se conta cos recursos necesarios para a execución do contrato mediante a integración
- É indiferente o tipo de vinculación xurídica entre as empresas, licitadora e que integra os requisitos de solvencia sempre que quede demostrada a dispoñibilidade de medios
- A integración ten como limite as prohibicións de contratar
- Se a integración refírese relativas á solvencia económica ou financeira os pregos poden establecer requisitos de responsabilidade conxunta
- Os pregos poderán sinalar elementos que sempre haxan de ser executados polo contratista principal
- Limítelos da integración da solvencia.
- Unha das lóxicas cuestións que se podería expor é se toda a solvencia pode ser integrada por un terceiro ou, se como parece lóxico, existen limitacións á devandita integración. Para estes efectos, cabería que un licitador acreditase toda a súa solvencia económica, financeira ou técnica, mediante a dun terceiro?.

DEREITO CONTRA CULTURA?

- Fronte á postura mantida polo Tribunal Administrativo Central de Recursos Contractuais en resolución como a de 23 de mayo de 2012 a Xunta Consultiva de Contratación administrativa de Aragón estudou de forma específica (Informe 1/2010) a integración da solvencia por medios alleos, e dá resposta ás dúas preguntas que se lle formulan, a primeira se é posible que se poidan acreditar por medios externos calquera criterio ou medio dos previstos na LCSP e en segundo lugar se as circunstancias personalísimas son un límite a esa “transmisión”.
- Da Directiva non se desprenden límites ou restricións en canto á existencia de circunstancias personalísimas (de carácter económico e financeiro ou outras) que non se poidan acreditar por medios externos. En consecuencia as limitacións non se poidan impoñer con carácter xeral, debendo estar sempre ao caso concreto xa que a integración de solvencia por medios externos é unha posibilidade admisible unicamente cando quede totalmente garantida a execución do contrato
- A xurisprudencia dos nosos tribunais de xustiza, que se pronunciaron no mesmo sentido, sinalando que se pode acreditar tanto a solvencia técnica como a económica por medio de terceiros, sobre todo no suposto de entidades que forman parte dun grupo empresarial, sen esixir por outra banda un mínimo de solvencia propia. (véxanse as sentenzas do 22 de abril de 2008 ditada polo TSJ Andalucía ou a do 16 de marzo de 2011 da Audiencia Nacional).

DEREITO CONTRA CULTURA?

- CÓMO SOLVENTAMOS O PROBLEMA DA ELEVADA CALIDADE E CUALIFICACIÓN QUE ESIXE A CONTRATACIÓN NO SECTOR CULTURAL?
- ESIXINDO SOLVENCIA, VALORANDO A CALIDADE E OS MEDIOS ADSCRITOS, POSIBILITANDO ASEMADA A ACREDITACIÓN DA SOLVENCIA CON MEDIOS EXTERNOS
- ISO ESIXE NOVAMENTE: MOTIVACIÓN

DEREITO CONTRA CULTURA?

- A CONTRATACIÓN DE ARTISTAS

LCSP- CONTRATO PRIVADO- PREPARACIÓN E ADXUDICACIÓN LEI DE CONTRATOS

CANDO SE PODE ACUDIR A UN NEGOCIADO POR EXCLUSIVIDADE?

O Informe 50/06, do 11 de decembro de 2006, da Xunta Consultiva de Contratación do Estado, manifesta sobre os contratos con artistas, grupos musicais, etc., que: “Os contratos con artistas, grupos musicais, compañías de teatro ou similares deben manter a cualificación de contratos privados sen promover concorrencia naqueles supostos nos que non se contrate directamente con eles senón mesmo que o contrato se celebre con empresas que actúen como os seus representantes, se declaran que dita representación osténtana con carácter de exclusiva. Os criterios desta Xunta en canto á contratación de artistas ou grupos musicais ou de teatro cualificándoos como contratos privados e admitindo a utilización do procedemento negociado sen publicidade naqueles supostos en que concorra causa xustificativa de tal procedemento, principalmente por razóns artísticas nas que non sexa posible promover a concorrencia (informes do 30 de maio e 18 de decembro de 1996 e do 2 de maio de 1998 expedientes 35/96, 67/96 e 4/98) son aplicables ao segundo extremo consultado. En especial, debe chamarse a atención sobre a circunstancia de que a contratación con representantes non altera a natureza, o obxecto ou o réxime xurídico do contrato, abordándose no citado Informe do 30 de maio de 1996 as súas dúas posibilidades ao referirse a “contratos de actuación, musical e teatrais directamente ou a través de representantes de artistas, compañías, grupos, etc.”. Por iso, non se acada a comprender a incidencia que na celebración dun contrato de que un representante a exclusiva dun artista, pois tal circunstancia, ao sumo determinará que non poda celebrarse o contrato con outro representante ou co propio artista pero non afecta o réxime xurídico do contrato para celebrar polo concello. “

PORÉN AS RESOLUCIÓNS DOS ÓRGANOS XUDICIAIS AMOSAN QUE NON BASTA BASTA CON DEREITOS E PRECISO XUSTIFICAR A IMPOSIBILIDADE DE ATOPAR OUTRA OFERTA SEMELLANTE NO MERCADO, O POR QUÉ DA SELECCIÓN DESE ARTISTA/AS

DEREITO CONTRA CULTURA?

- CÓMO O SOLVENTAMOS?

NOVAMENTE CON MOTIVACIÓN, ESPECIALMENTE NO INFORME DE IDONEIDADE ESIXIDO POLA LCSP E POLO ARTIGO 33 DA LEI DE RACIONALIZACIÓN DE GALICIA

TAMÉN NOS PREGOS XUSTIFICANDO O PROCEDIMENTO ELIXIDO

DEREITO CONTRA CULTURA?

CONCLUSIÓN: A RELACIÓN É DIFÍCIL PERO NON IMPOSIBLE.

OBRIGA A DEMASIADA EXPLICACIÓN, DEMASIADA MOTIVACIÓN, EXPEDIENTES COMPLEXOS QUE TAMÉN ESIXEN NOVOS REQUISITOS AOS MEMBROS DO SECTOR CULTURAL.

COMO O DIVORCIO ENTRE A ADMINISTRACIÓN E O ADMINISTRADO É IMPOSIBLE POLA PROPIA DEFINICIÓN DAQUELA, NON QUEDA OUTRA QUE FACER CAMBIOS EN AMBOS BANDOS.

DEREITO CONTRA
CULTURA?

DIFICIL
COMPATIBILIDADE
PERO PODEN
CHEGAR A
ENTENDERSE

